

ÎNCHEIERE

07 septembrie 2016

mun. Chişinău

Colegiul civil, comercial şi de contencios administrativ
al Curţii Supreme de Justiţie

În componenţa:

Preşedintele completului
Judecători

Iuliana Oprea,
Sveatoslav Moldovan, Nicolae Craiu

soluţionând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Pasat Lilia, în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Pasat Lilia împotriva lui Golovei Veronica şi Societăţii pe Acţiuni „Livsercom” privind recunoaşterea ca pierdut al dreptului la spaţiul locativ, recunoaşterea dreptului de proprietate şi obligarea eliberării actelor necesare privatizării locuinţei, împotriva deciziei Curţii de Apel Chişinău din 24 februarie 2016,

C O N S T A T Ă :

La 24.03.2014, Pasat Lilia s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva Veronicăi Golovei şi SA „Livservcom” prin care a solicitat recunoaşterea dreptului pierdut asupra spaţiului locativ în odaia nr. 57 de pe str. I. Pelivan 9, mun. Chişinău, obligarea administraţiei SA „Livservcom” de a elibera actele necesare pentru privatizarea odăii nr. 57 din str. Ion Pelivan 9, mun. Chişinău, recunoaşterea dreptului de proprietate asupra spaţiului locativ din ap.57 str. Ion Pelivan 9, mun. Chişinău şi obligarea SA „Livservcom” de a elibera actele necesare pentru privatizarea ap. 57 din str. Ion Pelivan 9, m. Chişinău.

În motivarea acţiunii reclamanta a indicat că, conform deciziei Primăriei mun. Chişinău nr. 21/15 din 24.07.1997, căminului de pe str. I. Pelivan m. Chişinău, i-a fost atribuit statut de bloc locativ, iar în anul 1995 a primit un pat-loc în odaia nr. 57. La scurt timp, Veronicăi Golovei la fel i-a fost repartizat un pat loc în căminul de pe str. I. Pelivan m. Chişinău în odaia nr. 57.

Menţionează reclamanta că în anul 1997, căminului dat i-a fost atribuit statut juridic de bloc locativ oferind locatarilor dreptul la privatizare, iar în anul 1998, Golovei Veronica a predat bunurile căminului intendentului şi a plecat la ţară. Pasat Lilia a rămas să locuiască în aceeaşi odaie cu familia şi deoarece la 25.11.1998 s-a născut primul copil, a profitat de situaţia dată şi a primit acordul din partea SA „Livservcom”, a ocupat odaia părăsită de Golovei Veronica, investind bani pentru efectuarea reparaţiei capitale.

Notează că prin hotărârea Judecătoriai Buiucani, mun. Chişinău din 09.11.2004, lui Pasat Lilia şi lui Golovei Veronica le-a fost recunoscut dreptul în privinţa unui pat loc în odaia nr. 57, însă dat fiind faptul că spaţiul de 12 m.p. nu era suficient pentru a locui două familii, prin încheierea Judecătoriai Buiucani mun. Chişinău din 04.02.2005, a fost suspendată executarea hotărârii respective până la

examinarea acțiunii înaintate de SA „Livservcom” împotriva lui Golovei Veronica privind strămutarea în altă odaie.

Concretizează reclamanta că din perioada anului 2005, deține viza de reședință în odaia nr. 57 din blocul locativ amplasat pe str. I. Pelivan 9 din mun. Chișinău, achitând integral toate serviciile comunale, iar Golovei Veronica, locuind în odaia nr. 43 din același bloc, la fel deține viza de reședință.

Colegiul mai atestă, că prin hotărârea Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 29 noiembrie 2004 au fost respinse ca neîntemeiate cerințele Liliei Doni privind recunoașterea dreptului pierdut a lui Veronica Golovei la spațiul locativ din ap. 57, caminul nr. 2 de pe str. I. Pelivan 9, m. Chișinău, a fost recunoscut nul bonul de repartiție nr. 62 din 11 august 2003 eliberat pentru odaia 57, caminul nr. 2 de pe str. I. Pelivan 9, m. Chișinău pe numele L. Doni, lasând în vigoare bonul nr. 30/1 din 08.08.1995 pe pat-loc pe numele L. Doni, a fost recunoscut dreptul Veronicăi Golovei de folosință a unui pat-loc în apartamentul 57, caminul nr. 2 de pe str. I. Pelivan 9, m. Chișinău, în baza bonului de repartiție nr. 30/5 din 07.08.1995, instalînd-o forțat și obligînd-o pe Lilia Doni să nu-i creeze obstacole în folosirea acestui spațiu locativ, respingîndu-se totodată ca nefondate și cerințele V. Golovei privind recunoașterea L. Doni cu dreptul pierdut la spațiul locativ și evacuare din apartamentul 57, caminul nr. 2 de pe str. I. Pelivan 9, m. Chișinău și perceperea daunei morale de 10 000 lei

Mai indică reclamanta că la 05.09.2014, s-a adresat cu o cerere către administrația SA „Livservcom” cu solicitarea de a-i elibera actele necesare pentru privatizarea spațiului locativ, însă la 08.09.2014 a primit răspuns negativ, invocându-se litigiu de drept ce poate fi soluționat doar cu acordul părților sau în instanța de judecată.

Consideră că, deoarece pârâta Golovei Veronica nu mai locuiește în odaia nr. 57 de pe str. I. Pelivan 9, m. Chișinău, aceasta a pierdut dreptul la spațiului locativ în odaia dată.

Prin hotărârea Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 16.06.2015 acțiunea a fost respinsă ca fiind neîntemeiată.

Pentru a hotărî astfel, instanța de fond s-a bazat pe cercetarea completă, a tuturor probelor prezente și a constatat că, cerințele invocate în acțiune nu au avut un suport probatoriu.

La 22.06.2015, Pasat Lilia a depus apel prin care a solicitat casarea hotărârii primei instanțe cu emiterea unei noi hotărâri prin care acțiunea înaintată să fie admisă integral.

În motivarea apelului a indicat că, prima instanță la adoptarea hotărârii nu a constatat și nu a elucidat pe deplin circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinii în fond, concluziile expuse în hotărîre sunt în contradicție cu circumstanțele pricinii, cât și au fost încălcate și aplicate eronat normele de drept procedural.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 24 februarie 2016 s-a respins apelul declarat de către Pasat Lilia și s-a menținut hotărârea Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 16.06.2015.

Pentru a hotărî astfel, instanța de apel a conchis că motivele invocate de apelant nu și-au găsit reflectare de fapt în probele acumulate la materialele dosarului, argumentele formulate în cererea de apel sunt neîntemeiate. Totodată, instanța de apel a indicat că, prima instanță a dat o apreciere obiectivă și justă

probelor administrate, a constatat și elucidat pe deplin toate circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinii și corect a aplicat normele de drept material și procedural și în consecință a adoptat o hotărâre legală și întemeiată.

Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, Pasat Lilia a înaintat cerere de recurs, prin care solicită admiterea recursului, casarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 24 februarie 2016 și a hotărârii primei instanțe din 11 noiembrie 2014, cu emiterea unei noi hotărâri prin care acțiunea înaintată să fie admisă.

Instanța de recurs constată că, decizia instanței de apel din data de 24.02.2016 a fost recepționată de către recurent la 19.04.2016. Astfel, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție, prin prisma art. 425 CPC, consideră recursul depus la data de 27.04.2016 în termen.

În conformitate cu art.439 alin.(2) Cod de procedură civilă, după parvenirea dosarului un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acestuia.

La 17.06.2016, Golovei Veronica a prezentat referință prin care solicită respingerea ca fiind inadmisibilă a cererii de recurs înaintată de Pasat Lilia, ca fiind lipsită de temei.

În motivarea cererii de recurs, recurentul a reiterat argumentele de fapt expuse în cererea de apel și anume, neaplicarea normelor de drept material și procedural pertinente cauzei.

Examinând temeiurile de admisibilitate ale recursului în raport cu materialele pricinii civile, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din următoarele considerente.

Verificând motivele de casare invocate în cererea de recurs, Colegiul atestă că recurentul indică argumente ce țin de dezacordul cu felul în care instanțele au apreciat înscrisurile probatoare și au constatat circumstanțele cauzei.

Nu pot fi reținute ca temei de admisibilitate aceste argumente, deoarece țin de reaprecierea probelor, fapt inadmisibil în recurs.

În speță, Colegiul menționează că, recursul în cauză conține obiecțiile de fapt și de drept, care deja au fost obiect de studiere și verificare de către instanțele ierarhic inferioare, primind o apreciere corespunzătoare.

În consecință, nu există aparența unei încălcări a dreptului recurentului la soluționarea tuturor argumentelor cu privire la judecarea cauzei, în modul în care este garantat de articolului 6 § 1 al Convenției.

Drept urmare, se reține că argumentele invocate în recurs nu pot constitui temei de admitere a recursului, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural, așa cum formal invocă recurentul și, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept, verificându-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

Astfel, Colegiul constată că argumentele invocate de recurent nu pot constitui temei de casare a deciziei recurate, or, acestea nu se încadrează în cele expres stabilite la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Potrivit prevederilor art. 432 alin. (1) CPC RM, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială

sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin.(4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC RM cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Totodată, potrivit jurisprudenței Curții Europene, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, pe când în recursul declarat de către Pasat Lilia asemenea aspecte nu se regăsesc.

Din considerentele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Pasat Lilia ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 269-270, 432, 433 lit. a), 440 alin. (1) CPC al RM, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

D I S P U N E:

Recursul declarat de către Pasat Lilia se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului

Iuliana Oprea

Judecători

Sveatoslav Moldovan

Nicolae Craiu